

F. t. l. vedr. retsplejeloven m.v.

Kravet om en beskrivelse af gruppen følger for så vidt allerede af, at stævningen efter retsplejelovens § 348, stk. 2, nr. 3 og 4 (som affattet fra den 1. januar 2007, jf. lov nr. 538 af 8. juni 2006), skal indeholde sagsøgerens påstand og en udførlig fremstilling af de faktiske og retlige omstændigheder, hvorpå påstanden støttes. Da det særlige ved gruppesøgsmål netop er, at krav, der tilkommer en gruppe af personer, behandles, uden at de pågældende er parter i sagen, er det dog fundet hensigtsmæssigt at angive udtrykkeligt i loven, at stævningen skal indeholde en beskrivelse af gruppen.

Kravet om oplysninger om, hvordan gruppemedlemmerne kan identificeres og underrettes om sagen, skal ses i sammenhæng med, at en af betingelserne for at anlægge et gruppesøgsmål er, at gruppemedlemmerne kan identificeres og underrettes om sagen på en hensigtsmæssig måde, jf. forslaget til § 254 b, stk. 1, nr. 6. For at retten kan vurdere, om denne betingelse er opfyldt, er det nødvendigt, at stævningen indeholder oplysninger om, hvordan gruppemedlemmerne kan identificeres og underrettes om sagen.

I nogle tilfælde vil sagsøgeren kunne vedlægge en liste med navne og adresser, herunder eventuelt e-postadresser, på gruppens medlemmer. I andre tilfælde vil sagsøgeren kunne oplyse om, at gruppemedlemmerne har bopæl i et nærmere angivet lokalområde, og at de f.eks. vil kunne underrettes gennem et annonceindlæg i en nærmere angivet husstandsomdelt lokalavis.

Andre identifikations- og underretningsmuligheder kan tænkes. Hvis kravet udspringer af anvendelse af receptpligtig medicin, kan man f.eks. forestille sig, at underretningen kan foretages ved individuelt brev på grundlag af registeroplysninger om, hvem der har fået ordineret det pågældende lægemiddel. Det bemærkes i den forbindelse, at persondatalovens § 7, stk. 2, nr. 4, giver mulighed for behandling af følsomme personoplysninger, hvis behandlingen er nødvendig for, at et retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares.

Det er ikke muligt på forhånd at give en udtømmende opregning af, hvordan gruppemedlemmerne kan identificeres og underrettes om sagen. Det afgørende er, at det påhviler *sagsøgeren* (og ikke retten) at fremskaffe oplysninger om, *hvordan* denne identificering og underretning kan ske. Er stævningens oplysninger herom mangelfulde, kan retten give sagsøgeren en frist til afhjælpning (jf. nedenfor om stk. 2), men hvis fyldestgørende oplysninger ikke fremkommer, må gruppesøgsmålet afvises.

Når retten fra sagsøgeren har modtaget fyldestgørende oplysninger om, hvordan gruppemedlemmerne kan identificeres og underrettes om sagen, har retten det fornødne grundlag for at tage stilling til, om identificeringen og underretningen kan ske på en hensigtsmæssig måde, jf. forslaget til § 254 b, stk. 1, nr. 6.

Kravet om angivelse af et forslag til grupperepræsentant, der er villig til at påtage sig hvervet, skal ses i sammenhæng med, at en af betingelserne for at anlægge et gruppesøgsmål er, at der kan udpeges en grupperepræsentant, jf. § 254 b, stk. 1, nr. 7.

Stk. 2 gør reglerne i retsplejelovens § 349 anvendelige, hvis stævningen ikke opfylder kravene i stk. 1 og herefter er uegnet til at danne grundlag for sagens behandling. Retsvirkningen er således, at sagen afvises ved en beslutning, der meddeles sagsøgeren, jf. § 349, stk. 1, 1. pkt., idet retten dog kan indrømme sagsøgeren en frist til at afhjælpning mangler, jf. § 349, stk. 2. Efter sagsøgerens anmodning træffes afgørelsen om afvisning ved kendelse, jf. § 349, stk. 1, 3. pkt.

Retten afgørelse om afvisning på grund af mangler ved stævningen kan kæres af den, der har anlagt sagen, efter retsplejelovens almindelige regler. Er sagen anlagt ved byretten, kan afvisningen således kæres til landsretten, jf. retsplejelovens § 389. Er sagen anlagt ved Sø- og Handelsretten, kan afvisningen derimod kun kæres til Højesteret med Procesbevillingsnævnets tilladelse, jf. retsplejelovens § 392.

I øvrigt er en afvisning på grund af mangler ved stævningen ikke til hinder for, at sagen anlægges igen ved en ny stævning, hvor manglerne er afhjulpet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 254 e

Den foreslåede bestemmelse indeholder regler om udpegning og udskiftning af grupperepræsentant, om sikkerhedsstillelse, om fastlæggelse af rammerne for gruppesøgsmålet, om underretning af gruppemedlemmerne om sagen og om disses tilmelding til henholdsvis framelding fra gruppesøgsmålet.

Stk. 1 og 3 angår udpegning af grupperepræsentant. *Stk. 1* angår den første udpegning af grupperepræsentant, og *stk. 3* angår senere udskiftning af grupperepræsentanten. Grupperepræsentanten skal opfylde kravene efter den foreslåede § 254 c.

Retten vil normalt udpege sagsøgeren som grupperepræsentant, hvis denne opfylder kravene efter den foreslåede § 254 c og har foreslået sig selv som grupperepræsentant, jf. det foreslåede § 254 d, stk. 1, nr. 3. Retten har imidlertid mulighed for at udpege en anden grupperepræsentant end sagsøgeren og kan også af